

Pytania prejudycjalne

1) Czy można uznać, że występuje inny wymóg niezwiązany ze zgodnością z umową w rozumieniu art. 2 pkt 14 dyrektywy 2011/83/UE ⁽¹⁾ lub w rozumieniu art. 2 pkt 12 dyrektywy (UE) 2019/771 ⁽²⁾, jeżeli zobowiązanie gwaranta wiąże się z okolicznościami dotyczącymi osoby konsumenta, w szczególności z subiektywnym stosunkiem konsumenta do zakupionej rzeczy (w niniejszym przypadku z pozostawionym do uznania konsumenta zadowoleniem z zakupionej rzeczy), przy czym te osobiste okoliczności nie muszą być związane ze stanem zakupionej rzeczy lub jej cechami?

2) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

Czy niespełnienie wymogów wynikających z okoliczności dotyczących osoby konsumenta (w niniejszym przypadku jego zadowolenia z nabytego towaru) musi być możliwe do stwierdzenia na podstawie obiektywnych okoliczności?

- ⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniająca dyrektywę Rady 93/13/EEG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 85/577/EEG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. 2011, L 304, s. 64; sprostowanie Dz.U. 2019, L 270, s. 126).
- ⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/771 z dnia 20 maja 2019 r. w sprawie niektórych aspektów umów sprzedaży towarów, zmieniająca rozporządzenie (UE) 2017/2394 oraz dyrektywę 2009/22/WE i uchylająca dyrektywę 1999/44/WE (Dz.U. 2019, L 136, s. 28; sprostowanie Dz.U. 2019, L 305, s. 66).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesarbeitsgericht (Niemcy) w dniu 1 marca 2022 r. – MO/SM jako syndyk zarządzający majątkiem spółki G GmbH

(Sprawa C-134/22)

(2022/C 222/20)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesarbeitsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: MO

Druga strona postępowania: SM jako syndyk zarządzający majątkiem spółki G GmbH

Pytania prejudycjalne

Jaki cel ma art. 2 ust. 3 akapit drugi dyrektywy Rady 98/59/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do zwolnień grupowych ⁽¹⁾, zgodnie z którym pracodawca zobowiązany jest do przesyłania właściwemu organowi władzy publicznej kopii, zawierającej przynajmniej dane zawarte w pisemnym komunikacie do przedstawicieli pracowników, który jest przewidziany w akapicie pierwszym lit. b) ppkt i)–v)?

⁽¹⁾ Dz.U. 1998, L 225, s. 16.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesverwaltungsgericht Niederösterreich (Austria) w dniu 3 marca 2022 r. – RE/Bezirkshauptmannschaft Lilienfeld

(Sprawa C-155/22)

(2022/C 222/21)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesverwaltungsgericht Niederösterreich

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: RE

Zaskarżony organ: Bezirkshauptmannschaft Lilienfeld

przy udziale: Arbeitsinspektorat NÖ Wald- und Mostviertel

Pytania prejudycjalne

Czy prawo Unii należy interpretować w ten sposób, że jest z nim zgodny przepis krajowy, który zezwala osobom odpowiedzialnym karnie za przedsiębiorstwo transportowe na przeniesienie za wspólną zgodą na osobę fizyczną odpowiedzialności za bardzo poważne naruszenia przepisów wspólnotowych w dziedzinie czasu prowadzenia pojazdu i odpoczynku kierowców, jeżeli wskutek tego przeniesienia nie zostaje przeprowadzona ocena dobrej reputacji w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 1071/2009 ⁽¹⁾, przewidziana według przepisów krajowych tylko dla przypadku ukarania dokonujących wspomnianego przeniesienia osób odpowiedzialnych karnie?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1071/2009 z dnia 21 października 2009 r. ustanawiające wspólne zasady dotyczące warunków wykonywania zawodu przewoźnika drogowego i uchylające dyrektywę Rady 96/26/WE (Dz.U. 2009, L 300, s. 51).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Stuttgart
(Niemcy) w dniu 17 lutego 2022 r. – TAP Portugal/flightright GmbH**

(Sprawa C-156/22)

(2022/C 222/22)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Stuttgart

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: TAP Portugal

Strona pozwana: flightright GmbH

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że nadzwyczajna okoliczność w rozumieniu tego przepisu zachodzi wówczas, gdy lot z lotniska znajdującego się poza bazą obsługującego przewoźnika lotniczego zostaje odwołany, ponieważ członek załogi biorący udział w tym locie (tutaj: drugi pilot), który bez zastrzeżeń przeszedł wymagane przepisami regularne badania lekarskie, zmarł nagle i nieprzewidywalnie dla przewoźnika lotniczego na krótko przed rozpoczęciem lotu lub zapadł na tak poważną chorobę, że nie jest w stanie wykonać lotu?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. 2004, L 46, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Stuttgart
(Niemcy) w dniu 17 lutego 2022 r. – TAP Portugal/ Myflyright GmbH**

(Sprawa C-157/22)

(2022/C 222/23)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Stuttgart